

Данильченко А. – студент

Науковий керівник: к. е. н., доц.

О. Попрозман

Національний університет фізичного
виховання і спорту України

м. Київ, Україна

Фінансово-економічна безпека підприємств сфери фізичної культури і спорту

Фінансово-економічна безпека підприємств сфери фізичної культури і спорту є широким поняттям, оскільки стосується безпосередньо заходів превентивного характеру щодо попередження можливих фінансових збитків, які були спричинені внутрішніми та зовнішніми несприятливими ситуаціями. Фінансово-економічна безпека – це результат комплексу складових, орієнтованих на усунення фінансово-економічних загроз функціонування та розвитку підприємства і забезпечення його фінансової міцності й незалежності, високої конкурентоспроможності технологічного потенціалу, оптимальності та ефективності організаційної структури, правового захисту діяльності, захисту інформаційного середовища, комерційної таємниці, безпеки персоналу, капіталу, майна та комерційних інтересів [2].

Отже, в теперішніх умовах не існує однозначного трактування фінансово-економічної безпеки підприємств сфери фізичної культури і спорту, однак однозначним є підхід, що така сформована система повинна забезпечити захист від чинних загроз та небезпек. Тому фінансово-економічну безпеку підприємств сфери фізичної культури і спорту треба розглядати в контексті наявних небезпек мега-, мезо- та макрорівнів. Це зумовлює потребу використання комплексного підходу до формування системи забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємств сфери фізичної культури і спорту, враховуючи її концептуальні засади та структурність компонентів. При цьому треба звертати увагу на такі важливі основні аспекти: 1) будь-яке підприємство є системою, що включає різні, пов'язані між собою, складові елементи, причому якісні риси якої не властиві її частинам і компонентам; 2) система фінансово-економічної безпеки не може бути однаковою для різних підприємств, установ чи організацій. Її відмінність та особливість залежать від спеціалізації, структури виробничої діяльності та промислового потенціалу, місця суб'єкта господарювання на ринку, кваліфікації й дисциплінованості кадрів тощо; 3) система фінансово економічної безпеки окремого підприємства є відносно самостійною й відокремленою стосовно аналогічних систем безпеки інших суб'єктів підприємницької діяльності, одночасно, якщо виходити, наприклад, з адміністративно-територіального поділу, система фінансово-економічної безпеки окремого підприємства є складовим елементом системи фінансово-економічної безпеки адміністративної одиниці, регіону, держави; 4) система фінансово-економічної безпеки суб'єкта господарювання може бути тільки комплексною. Її забезпечення тісно пов'язане з рівнем науково-технічної, кадрової, екологічної, інформаційної, фізичної безпеки; 5) ефективно забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства можливе тоді, коли вибір та застосування сил, засобів та охоронних заходів здійснюється на основі детально придуманої концепції [1].

Об'єкт механізму фінансово – економічної безпеки підприємництва включено до його складу, незалежно від того, яким чином інтерпретується саме поняття механізму. Якщо поняття механізму розглядають у його прямому сенсі, то об'єкт включається похідним чином, через взаємозв'язки між суб'єктом та управляючими впливами, управляючими впливами та ним самим. Якщо механізм розглядають похідним чином, то об'єкт включається до складу механізму безпосередньо, оскільки на закономірностях його функціонування реалізуються управляючі впливи стосовно нього самого. Предметом механізму фінансово-економічної безпеки підприємства є діяльність суб'єктів фінансової безпеки як реалізація принципів, функцій, стратегічної програми або конкретних заходів щодо забезпечення фінансової безпеки, яка спрямована на об'єкти фінансової безпеки [1].

Розглядаючи управлінські рівні в межах фінансово-економічної безпеки враховуючи мету та завдання формування концептуальних засад безпеки фінансово-господарської діяльності суб'єкта господарювання, повного забезпечення умов для сталого розвитку структурних підрозділів та формування системи попередження і протидії внутрішнім та зовнішнім загрозам, виокремлює такі етапи:

– *перший етап*: безпека структурних підрозділів. Забезпечується власними силами суб'єктів господарювання, їх службою безпеки, фінансовим й аналітичним відділами та здійснюється на підставі методичних рекомендацій та інформаційних матеріалів підприємства;

– *другий етап*: безпека, яка забезпечується головним відділенням служби підприємства;

– *третій етап*: зовнішні загрози фінансово-господарської діяльності нейтралізуються через прийняття спеціальних рішень центральних та регіональних органів державної влади та оперативних наказів і розпоряджень керівних органів підприємства.

Об'єктами безпеки на підприємстві є сукупність ресурсного забезпечення господарської діяльності, яке підлягає захисту, тобто фінансові, матеріальні, інформаційні, інтелектуальні, трудові та інші ресурси. Керування фінансово-економічною безпекою визначається: 1) управлінням всієї сукупності фінансових, матеріальних, інформаційних, інтелектуальних та трудових ресурсів і їх предметною спрямованістю на прийняття правильних обміркованих управлінських рішень; 2) якістю суб'єктного складу та раціональністю, динамізмом, варіативністю прийнятих ним рішень; 3) якістю сформованої структури управління як системної сукупності взаємовідносин і взаємозв'язків [3; 4].

Завершуючи вивчення фінансово-господарської звітності, необхідно ретельно проаналізувати її прибутковість і рентабельність. Показники прибутковості і рентабельності характеризують ефективність роботи підприємства, використання капіталу та інших ресурсів, обґрунтованість структури витрат [5].

Наступний напрям оцінки поточного рівня забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства пов'язаний з вивченням конкурентного становища підприємства на відповідному ринку за показниками, які характеризують його основні конкурентні переваги (динаміка обсягів продажу, розподіл ринку, стан і динаміка асортименту товарів та їх основні споживчі характеристики, співвідношення ціна/якість, маркетингова стратегія та цінова політика, які реалізуються підприємством). При цьому також корисно отримати деяке уявлення про технологічний потенціал, організаційну структуру та рівні менеджменту в основних конкурентів [5; 3].

Правильне використання всіх аспектів системи управління фінансово-економічною безпекою підприємств сфери фізичної культури і спорту може нам звести до мінімуму зовнішні й внутрішні загрози і небезпеки та пов'язані з ними ризики. Отже, процес формування системи фінансово-економічної безпеки підприємств сфери фізичної культури і спорту є дуже складним завданням і містить в собі комплекс елементів, правильне поєднання яких дозволить підприємницьким структурам забезпечити їх ріст доходів та стабільний розвиток. При її формуванні треба брати до уваги особливості функціонування чітких суб'єктів господарювання та ступінь ризику їх діяльності [2; 3].

Джерела та література

1. Соломіна Г. В. Забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємництва: навч. посіб. Дніпро: Дніпропетр. держ. ун-т внутр. справ, 2018. 234 с.
2. Камлик М. І. Економічна безпека підприємницької діяльності. Економіко-правовий аспект: навч. посіб. Київ: Атіка, 2005. 432 с.
3. Копилюк О. І., Музичка О. М. Управління фінансами та діяльністю банківських установ. Львів, 2015. С. 104–108.
4. Кузенко Т. Б., Полтініна О. П. Формування системи забезпечення фінансової безпеки суб'єктів підприємництва на засадах контролінгу. *Проблеми економіки*. 2013. № 1. С. 345–352.
5. Мойсеєнко І. П., Марченко О. М. Управління фінансово-економічною безпекою підприємства: навч. посіб. Львів, 2011. 380 с.
6. Преображенська О. С. Особливості управління фінансово-економічною безпекою підприємства. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. Вип. 3. С. 384–387.